

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Ulica plemića Borelli 9, Zadar

Poslovni broj: P-1074/2023-36

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, po sutkinji Ivi Abfal, u pravnoj stvari tužitelja Dennisa Allana Heraka iz Zagreba, Nikole Tesle 4, OIB: 56867696055, zastupanog po punomoćnici Milici Đurđević, odvjetnici u Zagrebu, protiv tuženika Veljka Bubića iz Zemunika Donjeg, Donji Zemunik Ulica XVI br. 16, OIB: 98793074475, zastupanog po punomoćniku Filipu Periću, odvjetniku u Zadru, radi isplate, nakon usmene, glavne i javne rasprave zaključene dana 24. rujna 2026., u nazočnosti tužitelja, punomoćnice tužitelja, tuženika i punomoćnika tuženika, dana 29. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati iznos od 870.000 kn ili 115.000 EUR sa zakonskom zateznom kamatom počev od 29.3.2022. sa zateznim kamata od 29.3.2022. pa do 1.1.2023. po stopi za razdoblje od 1.1.2023.g. koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinanciranim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje obavlja prije kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena pa do isplate.“

II. Nalaže se tužitelju Dennisu Allanu Heraku iz Zagreba, Nikole Tesle 4, OIB: 56867696055, isplatiti tuženiku Veljku Bubiću iz Zemunika Donjeg, Donji Zemunik Ulica XVI br. 16, OIB: 98793074475, na ime troškova parničnog postupka iznos od 8.660,00 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamata tekućim od 29. listopada 2026., kao dana presuđenja pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana, dok se preko dosuđenog iznosa zahtjev tuženika odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je bio založni dužnik prilikom dizanja kredita i to korisnika kredita Radišić Ante, Vrbanja, Josipa Bačoke 5 i to Ugovor broj 2811062874 dana 20.7.2016., ovjeren kod Javnog bilježnika iz Županje, ovjeren pod brojem OV-3675/2016. Kredit da je podignut kod Kreditne unije Jamstvo Županja, dr. Franje Račkoga 4. Kako korisnik kredita Radišić Ante nije vraćao kredit, to je Kreditna unija Jamstvo pokrenula ovrhu na zalogu nekretnini tužitelja, a koji predmet se vodio kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu, pod brojem Ovr-3250/2019, a završio je na način da je tužitelj isplatio Kreditnoj uniji Jamstvo iznos od 870.000,00 kn, kao i depozit koji je bio uključen i ostao u Kreditnoj uniji u iznosu od 273.138,20 kn. Tužitelj da je podnio kaznenu prijavu protiv Kreditne unije Jamstvo, Radišić Ante i tuženika, a koji predmet se vodi pod brojem KP-DO-173/2020, pa je na ispitivanju povodom kaznene prijave tuženik 2020. na zapisniku izjavio da je točno da je tužitelj bio založni dužnik i da je ostatak iznosa od kredita, u iznosu od 70.000,00 EUR, uzeo tuženik, koji do danas cjelokupni iznos od 870.000,00 kn ili 115.000,00 EUR, nije vratio tužitelju. Iz prethodno navedenog, proizlazi da je 2020. tuženik priznao dug, pa se ne može pozivati na zastaru. Temeljem svega gore iznijetog, tužitelj predlaže da Sud donese presudu u ovoj pravnoj stvari.

2. Ovaj Sud nije našao osnovanim zahtjev tužitelja da se donese presuda zbog ogluhe jer u ostavljenom mu roku tuženik nije dao svoj odgovor na tužbu, ne držeći da su se ispunile pretpostavke propisane odredbom čl. 331.b Zakona o parničnom postupku (Nar. Nov. broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25 – dalje ZPP), poglavito da osnovanost tužbenog zahtjeva ne proizlazi iz samih činjenica navedenih u tužbi, slijedom čega je proveo dokazni postupak.

3. Tako, tuženik na pripremnom ročištu ističe da se protivi tužbi i postavljenom tužbenom zahtjevu kao neosnovanom u cijelosti. Nadalje, u tijeku postupka ističe da tužitelj svojom tužbom od njega traži isplatu iznosa od 115.000,00 EUR, uvećanog za zakonsku zateznu kamatu tekuću od 29. ožujka 2023., no da nije jasno pritom ni kako je tužitelj došao do toga da mu tuženik duguje navedeni iznos, kao što nije jasno zašto bi kamate na taj iznos počele teći upravo navedenog datuma. Naime, tužitelj tvrdi da je treća osoba sklopila Ugovor o kreditu kojemu je tužitelj bio jamac, da treća osoba nije vraćala kredit, radi čega da je pokrenuta ovrha na njegovim nekretninama koje je dao u zalog, da je tužitelj isplatio ovrhovoditelju dugovani iznos, pa sada od tuženika traži isplatu isplaćenog u ovršnom postupku. Pritom tužitelj navodi da je tuženik priznao dug na zapisnik kod ispitivanja povodom kaznene prijave, uz što dostavlja list teksta iz kojega ne proizlazi da bi isto uopće moglo biti bilo kakav službeni dokument. Tako, ističe da je treća osoba sklopila Ugovor o kreditu na iznos od 815.000,00 kuna; da se Ugovor sklapa uz oročeni novčani depozit od 273.138,20 kuna; da tužitelj u svojstvu jamca platca potpisuje zadužnicu, što javni bilježnik potvrđuje; da tužitelj u svojstvu založnog dužnika potpisuje ugovor kojim dopušta osiguranje tražbine upisom založnog prava na svojim nekretninama; da vjerovnik pokreće ovrhu na nekretninama; te da tužitelj s trećom osobom dogovara prodaju nekretnina, na što vjerovnik pristaje, radi čega da se obustavlja

ovrha, pa upire u to da se tuženik ne spominje u niti jednom dokumentu. Naprotiv, tužitelj tvrdi da je upravo tuženik uzeo iznos od 70.000,00 EUR od navedenog kredita pa sada traži da mu tuženik isplati 115.000,00 EUR. Da se postavlja također pitanje i gdje je ona razlika koja je oročena kao kunski novčani depozit. Pritom tužitelj zaključuje kako je tuženik priznao dug na zapisniku s ispitivanja u tijeku izvida povodom kaznene prijave te prilaže list koji bi trebao biti službeni dokument. Tako, ističe da je Sud vezan činjeničnim navodima stranaka pa ukazuje sudu na činjenicu da su činjenični navodi tužitelja u suprotnosti s postavljenim tužbenim zahtjevom. Naime, tužitelj traži isplatu iznosa koji je gotovo dvostruko veći od onoga za koji tužitelj tvrdi da ga je uzeo tuženik, uvećano za zakonske zatezne kamate. Nadalje, ističe da tuženik suprotno navodima tužitelja, nije priznao nikakav dug. Naime, sukladno stajalištu sudske prakse, priznanje duga mora biti izričito i određeno, kako navodi i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Presudi poslovnog broja PŽ-1040/2026 od 17. ožujka 2026. Neovisno o navedenome, dug se u smislu odredbe članka 240. Zakona o obveznim odnosima može priznati samo u tijeku zastarnog roka, dok se priznanje zastarjele obveze može smatrati samo odricanjem od zastare u smislu članka 220. Zakona o obveznim odnosima. Ovo se ističe jer je predmetni Ugovor o kreditu sklopljen 2015. godine, dok se iz poslovnog broja navodne kaznene prijave (K-DO-173/2020) zaključuje kako je ista podnesena 2020. godine. S obzirom da se u konkretnom slučaju primjenjuje opći, petogodišnji, zastarni rok, postavlja se pitanje je li izjava na zapisnik dana unutar tog zastarnog roka. Pritom se napominje kako se zapisnik vodi radi ispitivanja osumnjičenika, pa isti ni ne može imati značenje priznanja zastarjele obveze jer se isto, sukladno spomenutom članku 220. Zakona o obveznim odnosima, može smatrati odricanjem od zastare, s obzirom da isto mora biti u pisanom obliku. Tako, tuženik predlaže da naslovni sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti i naloži tužitelju da tuženiku nadoknadi troškove parničnog postupka.

4. Sud je izveo dokaz uvidom u isprave priložene spisu i to u zadužnicu izdanu u Županji dani 5.5.2015. (l.s. 4-7), Ugovor o oročenom namjenskom kunskom depozitu broj 8311037388 od 5.5.2015. (l.s. 8), Rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem Ovr-3250/19 od 17.3.2022. (l.s. 12-14), Rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu, zemljišnoknjižnog odjela pod poslovnim brojem Z-15220/2022 od 23.3.2022. (l.s. 15-16), Ugovor broj 2811062874 o nenamjenskom kreditu uz beskatni depozit od 5.5.2015. ovjeren po Javnom bilježniku Mladenu Kaluđeru iz Županje pod brojem OV-3414/15 istog dana (l.s. 17-20), Obrazac o informacijama prije sklapanja Ugovora o kreditu Kreditne unije Jamstvo Županja od 5.5.2015. (l.s. 21), Rješenje Općinskog državnog odvjetništva u Rijeci broj: KP-DO-173/2020 od 19.3.2020. (l.s. 94-100), Izjavu od 22.8.2013. ovjerenu po Javnom bilježniku Emilu Brkiću iz Zadra pod brojem OV-7955/13 od 22.8.2013. (l.s. 109-110), Izjavu od 22.8.2013. ovjerenu po Javnom bilježniku Emilu Brkiću iz Zadra pod brojem OV-2953/13 od 22.8.2013. (l.s. 111), Izvansudsku nagodbu od 7.3.2022. ovjerenu po Javnom bilježniku Željki Maroslavac iz Zagreba pod poslovnim brojem OV-4840/2022 dana 7.3.2022. (l.s. 142-147), proveo dokaz saslušanjem svjedoka Petra Kurtovića i Ivana Modrića, izvršio uvid u spis Općinskog državnog odvjetništva u Rijeci pod poslovnim brojem KP-DO-173/2020, te spis

Općinskog građanskog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem Ovr-3250/2019, te je proveo dokaz saslušanjem tužitelja i tuženika, kao stranaka ovog postupka.

5. Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

6. Naime, predmet ovog spora zahtjev je tužitelja da mu tuženik isplati iznos od 115.000,00 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 29. ožujka 2022. pa do isplate, a na ime povrata duga za koji tvrdi da je umjesto tuženika isplatio Kreditnoj uniji Jamstvo Županja.

7. Tako, uvidom u Ugovor broj 2811062874 o nenamjenskom kreditu uz beskamatni depozit ovjeren po Javnom bilježniku Mladenu Kaluđeru iz Županje pod brojem OV-3414/15 dana 5. svibnja 2015., utvrđeno je kako je isti zaključen između Kreditne unije Jamstvo Županja, poslovnica Županja, s jedne strane kao kreditora i Radišić Ante iz Vrbanje, s druge strane kao korisnika kredita, te založnog dužnika/jamac-platac Allana Dennisa Heraka, kojim Ugovorom je kreditor odobrio korisniku kredita kredit u iznosu od 815.000,00 kuna u protuvrijednosti 107.666,96 EUR prema srednjem tečaju HNB na dan isplate i jednosmjernu valutnu klauzulu, s redovnom kamatom stopom od 7,50% godišnje, fiksna, te efektivnom kamatom stopom u iznosu od 9,20% godišnje, te rok otplate kredita od 12 mjeseci, koji kredit se otplaćuje prema otplatnom planu u dvije rate, a prva rata dospijeva za 9 mjeseci, a druga rata po isteku kredita, pa da anuitet iznosi 39.826,48 EUR u protuvrijednosti kuna po srednjem tečaju HNB za EUR na dan plaćanja. Također, ugovoreno je da se kredit odobrava uz beskamatni kunski depozit broj 8311037388 koji je sastavni dio tog Ugovora i Zadužnicu ovjerenu kod Javnog bilježnika, kao i da radi osiguranja naplate svih tražbina iz Ugovora, založni dužnik dozvoljava da se u korist kreditora izvrši uknjižba založnog prava kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu, zemljišnoknjižni odjel, k.o. Resnik, na nekretninama upisanim u zk. ul. 107978, a koja se sastoji od kat. čest. br. 1038, što u naravi čini Oranica Laz, te kat. čest. br. 1039, što u naravi čini Livada Žukovec, na kojima je založni dužnik samovlasnik nekretnine.

7.1. Uvidom u Ugovor o oročenom namjenskom kunskom depozitu broj 8311037388 od 5. svibnja 2015. utvrđeno je kako je isti zaključen između Kreditne unije Jamstvo Županja s jedne strane kao depozitar i Radišić Ante iz Vrbanje, s druge strane kao deponent, kojim ugovorom deponent kod depozitara oročava namjenski beskamatni depozit za osiguranje kredita u iznosu od 273,138,20 kuna, koji depozit se oročava radi ostvarivanja prava na nenamjenski kredit broj 2811062874 u omjeru 1:3 te osiguranja vraćanja kredita zaključenog između depozitara i deponenta. Navedeni depozit oročava se na rok od 12 mjeseci, a koji teče od dana plasmana kredita do dana isteka kredita. Deponent i depozitar su suglasni da se depozit ne može isplatiti dok se ne otplati dugovanje po ugovorenom kreditu, kao i da su suglasni da se u trenutku kada ukupno dugovanje po kreditu bude jednako ili manje od iznosa depozita može izvršiti prijenos depozita u otplatu kredita.

7.2. Iz Zadužnice solemnizirane po Javnom bilježniku Mladenu Kaluđeru iz Županje pod brojem OV-3419/15 dana 5. svibnja 2015., proizlazi kako je ista izdana od Ante Radišića iz Vrbanje, kao dužnika, radi naplate tražbine Kreditne unije Jamstvo

Županja, kao vjerovnika, u iznosu od 815.000,00 kuna uvećano za ugovorne kamate od 7,50% godišnje sa zateznom kamatom po stopi od 12,00% godišnje, uz suglasnost jamca platca Allana Dennisa Heraka da se radi naplate tražbine vjerovnika iz zadužnice zapljene svi njegovi računi kod banaka.

7.3. Uvidom u spis Općinskog državnog odvjetništva u Rijeci pod poslovnim brojem KP-DO-173/2020, utvrđeno je kako se predmetni postupak vodio temeljem kaznene prijave Allana Dennisa Heraka od 14. studenog 2018. Općinskom državnom odvjetništvu u Zagrebu, protiv Petra Barišića, Ante Radišića i Veljka Bubića, kao i da je isti okončan Rješenjem broj KP-DO-173/2020 od 19. ožujka 2020. kojim je odbačena kaznena prijava protiv navedenih osoba zbog kaznenog dijela prijevare iz čl. 236. st. 2. Kaznenog zakona i kaznenog dijela krivotvorenja isprave iz čl. 278. st. 1. Kaznenog zakona. Ovdje se također ističe, a vezano za predmet ovdje spora, kako iz obrazloženja navedenog Rješenja Općinskog državnog odvjetništva u Rijeci proizlazi kako iz provedenih izvida ne proizlazi da su osumnjičenici počinili prijavljena kaznena djela, jer u ponašanju istih ne postoji bitno obilježje kaznenog dijela prijevare - dovodenje u zabludu. Naime, da je prijavitelj, ovdje tužitelj, bio potpuno svjestan svih okolnosti zaključenja ugovora o kreditu u kojem je sudjelovao kao založni dužnik/jamac platca; da je bio potpuno svjestan da Ante Radišić kredit ne podiže za sebe, a to stoga što su novac dobiven na osnovu kredita podijelili upravo prijavitelj i Veljko Bubić, pa da je Ante Radišić bio samo formalno naveden kao korisnik kredita, te da nije niti primio novac od kredita niti ga je trebao vraćati; da se ukazuje neistinitim njegov prikaz slijeda događanja u njegovom odnosu s Veljkom Bubićem, za koji razlog svog sudjelovanja u realizaciji predmetnog kredita prijavitelj navodi namjeru ostvarenja povrata iznosa od 400.000,00 EUR koje da mu je od prije dugovao Veljko Bubić, međutim da uvidom u dokumentaciju proizlazi da on Veljku Bubiću uopće nije pozajmio taj iznos, stoga ne samo da prijavitelj nije doveden u zabludu od strane osumnjičenika već je podnoseći kaznenu prijavu neistinito predočio okolnosti poslovnog odnosa s osumnjičenikom Veljkom Bubićem. Također, da se u odnosu na kazneno djelo krivotvorenja isprave ne nalazi uočenim isprava koja bi bila krivotvorena.

7.4. Nadalje, uvidom u spis Općinskog građanskog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem Ovr-3250/2019 utvrđeno je kako je riječ o ovršnoj stvari ovrhovoditelja Kreditne unije Jamstva Županja, protiv ovršenika Dennisa Allana Heraka, radi ovrhe na nekretnini, a na temelju javnobilježnički potvrđene isprave – Zaduznice potvrđene kod Javnog bilježnika Mladena Kaluđer iz Županje pod poslovnim brojem OV-3419/15 od 5. svibnja 2015., a radi naplate novčane tražbine ovrhovoditelja u iznosu od 578.399,22 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućima od 30. rujna 2019. pa do isplate, kao i radi naplate novčane tražbine ovrhovoditelja u iznosu od 136.327,30 kuna na ime dospjelih kamata, također utvrđeno je da je predmetni postupak pravomoćno okončan Rješenjem navedenog Suda pod poslovnim brojem Ovr-3250/2019 od 17. ožujka 2022. kojim je obustavljena ovrha određena Rješenjem o ovrsi pod poslovnim brojem Ovr-3250/2019 od 5. ožujka 2021., te je naloženo zemljišnoknjižnom odjelu tog Suda, a po pravomoćnosti Rješenja brisanje zabilježbe ovrhe upisane pod poslovnim brojem Z-14351/2021 na nekretninama upisanim u zk. ul. 107978 k.o. Resnik.

7.5. Zaključno, iz Izvansudske nagodbe od 7. ožujka 2022. ovjerene po Javnom bilježniku Željki Maroslavac iz Zagreba pod poslovnim brojem OV-4840/2022 istog dana, proizlazi kako je ista zaključena između Kreditne unije Jamstava, Županja s jedne strane i Dennisa Allana Heraka i Sanine Sanje Rešić-Herak s druge strane, te Ribnjak Jasinje d.o.o., Buzin s treće strane, kojom nagodbom su stranke suglasno utvrdile da je Kreditna unija Jamstvo po Ugovoru broj 2811062874 o nenamjenskom kreditu uz beskametni depozit od 5. svibnja 2015., odobrila kredit korisniku kredita Anti Radišiću iz Vrbanje u iznosu od 815.000,00 kuna u protuvrijednosti 107.666,96 EUR uz redovnu kamatnu stopu od 7,50% godišnje sa rokom vraćanja 12 mjeseci, uz oročeni namjenski depozit broj 8311037388. Također, isti utvrđuju da je ovdje tužitelj dozvolio upis založnog prava na nekretnini upisanoj u zemljišnim knjigama Općinskog građanskog suda u Zagrebu, k.o. Resnik, zk. ul. 107978, kat. čest. 1038 i kat. čest. 1039, a na kojima je upisan kao samovlasnik, te je upisano založno pravo kao sredstvo osiguranja vraćanja predmetnog kredita. Nadalje je utvrđeno kako korisnik kredita i jamac platac, ovdje tužitelj, nisu redovito otplaćivali predmetni kredit te ga je Kreditna unija Jamstvo učinila dospjelim radi naplate potraživanja i pokrenula ovršni postupak, pa je Općinski građanski Sud u Zagrebu odredio ovrhu na nekretninama Rješenjem broj Ovr-3250/2019 dana 5. ožujka 2021., koja zabilježba ovrhe je određena u zemljišnim knjigama pod brojem Z-14351/2021 dana 15. ožujka 2021. Također, utvrđeno je da će radi podmirenja sve opisane tražbine Kreditne unije Jamstvo, kako u odnosu na Ugovor o nenamjenskom kreditu, te troškova svih sudskih postupaka, Ribnjak Jasinje d.o.o. na dan sklapanja nagodbe uplatiti iznos od 870.000,00 kuna na račun Kreditne unije Jamstva, a da su stranke Ribnjak Jasinje d.o.o. i Dennis Allan Herak dogovorili kupoprodaju ranije navedenih nekretnina na kojima je upisano založno pravo, pa da će Ribnjak Jasinje d.o.o. na ime isplate kupoprodajne cijene navedeni iznos uplatiti Kreditnoj uniji Jamstvo, koja će potom izdati potrebna brisovna očitovanja, kao i povući pokrenute postupke pred Sudovima.

8. Iz iskaza svjedoka Petra Kurtovića, rođenog 1973. u BIH, konobara, nesrodnog sa strankama, nije u zavadi, proizlazi da Veljka poznajem nekih 30-ak godina još kada je dolazio sa nogometnim klubom u Osijek, te da su dobri poznanici, dok je Denis upoznao preko Veljka, jednom prilikom u Zagrebu, ne može točno odrediti koje je to godine bilo, ali ako mora rekao bi oko 2015. Tako, bio je u Zagrebu, zvao ga je Veljko da se nađu, popili su kavu te ga je upoznao s Denisom, za kojeg je rekao da je njegov prijatelj. Nakon kraćeg vremena zvao ga je Veljko i pitao ga može li mu preko brata srediti kredit jer je njegov brat u to vrijeme imao štedno kreditnu zadrugu, no kako nije imao sve licence, misli za izvan županije ili grada, da je kontaktirao Petra Barešića u Županji koji je također ima štedno kreditnu zadrugu, a koji mu je bio poznanik. Tada mu je Veljko rekao da Denis ima zemlju koju bi dao pod hipoteku jer njima dvojici treba kredit. Kada ga se pita, iskazuje da ne zna za što im je trebao, nije ih pitao. Tako, jedan dan on da je došao u Županju, te se našao sa Denisom i Veljkom, koje je dovezao drugi danas pozvani svjedok, Ivan Modrić, te ih je odveo kod Petra Barešića u ured štedno kreditne zadruge, upoznao ih i zamolio Barešića da im pomogne jer su mu prijatelji, te ih tamo ostavio, a on je izašao na kavu pričekati ih, te ih je tamo nakon što su sve obavili i dočekao. Nije bio nazočan nikakvim dogovorima i pregovorima. Nakon što su došli u kafić zahvalili su mu, rekli su mu samo da su dobili kredit i sve dogovorili, te on tom prilikom nije pitao, a niti su

mu oni rekli koji im je iznos odobren niti išta drugo oko kredita. Kada ga se pita iskazuje da tom prilikom, a koliko se on sjeća nitko osim njih nije bio nazočan, a u uredu da su ostali Denis i Veljko sa Barešićem, a on i Modrić da su bili u kafiću. Kada ga se pita, iskazuje da su oni njemu tom prilikom rekli da im je kredit odobren i da su ga potpisali. Kada ga se pita, iskazuje da ga je nakon nekih otprilike pola godine zvao Barešić, te da mu je rekao da mu se nitko ne javlja, misleći na Denisa i Veljka, i da nitko ne plaća kredit, pa je zvao Veljka, a on mu je rekao da će on to vidjeti sa Denisom da će oni to riješiti, a nedugo nakon, da je Denisa sreo u Zagrebu, te ga je pitao što se događa zašto se ne javljaju Barešiću, a on mu je rekao da će on s Veljkom riješiti, pa je tada razmijenio s Denisom brojem jer ga nije imao. Nakon toga Denis da ga je pitao u nekoliko navrata da proba s Barešićem to malo odgoditi, da ga zamoli, a Barešić mu je rekao da njega ne zanima zemlja u Zagrebu koja je dana u zalog, već da samo želi da se vrati kredit. Nakon toga nije bio u nikakvim kontaktima sa Denisom i Veljkom, imao je teški zdravstvenih problema te nema saznanja o tome što je bilo s kreditom da li je vraćen niti išta drugo. Kada ga se pita, iskazuje da ne zna tko je niti poznaje Antu Radišića. Na poseban upit punomoćnice tužitelja, svjedok je iskazao: da je nakon što ga je zvao gospodin Barešić kontaktiralo Veljka, te mu je on rekao da će oni to riješiti; da je njemu Veljko rekao da njima trebaju neki novci, da Denis ima zemljište koje bi dao pod hipoteku.

8.1. Svjedok Ivan Modrić, rođen 1962. u Zatonu Obrovački, umirovljeni časnik Hrvatske vojske, nesrodan sa strankama, ne razgovara sa tuženikom godinu dana, iskazao je da Veljka, kojeg oni svi zovu Vjeko, poznaje od negdje 1995. kada je došao raditi u zrakoplovnu bazu Zemunik, te su bili djelatnici na istom odjelu, i dobri poznanici, dok je Denisa upoznao prije nekih 10-11 godina u Zagrebu, a sa istim ga je upoznao upravo Veljko kada ga je tom prilikom vozio u Zagreb. Kada ga se pita, iskazuje da je on tom prilikom povezao Veljka za Zagreb, jer je išao djeci na fakultet pa je on usput išao sa njim, a često je išao za Zagreb, no ne zna zašto je tom prilikom išao u Zagreb. Tada da su popili kavu i porazgovarali. Drugom prilikom susreo je Denisa kada je on kao vozač, a bio je taj tren u Zagrebu kod djece, bio zamoljen od Veljka da vozi njega i Denisa i Petra, koji je ranije saslušan kao svjedok, u Županju. Među sobom su oni tada pričali dok su se vozili u autu o nekom kreditu, te kada ne može reći kome je trebao kredit od njih dvojice, ne može to točno odrediti. Kada mu se navodi da je svjedok Petar Kurtović iskazao ranije da se on s nama našao u Županji, a obzirom da je on iskazao da se s nama vozio iz Zagreba, iskazuje da je on u Županju vozio dva puta, prvi puta da je vozio Denisa i Veljka, a drugi puta da je vozio Veljka i Petra. Tako, taj prvi put kad je Denisa i Veljka vozio u Županju tamo da su se oni našli s Petrom, on ih je ostavio u štedno kreditnoj zadruzi, te ih je čekao nekoliko sati dok su oni bili na sastanku na koji ih je odveo Petar, jer je Petar poznavao neke ljude. On da nije bio nazočan u toj zadruzi prilikom sastanka, niti zna išta o tome što su oni ugovarali, dogovarali i sa kime. Kada ga se pita iskazuje da je drugi puta u Županju vozio Veljka i Petra, dok Denis nije bio nego su se nakon povratka iz Županje sa Denisom našli na aerodromu u Zagrebu, misli da je on išao u Kanadu. Naime, želi pojasniti da je po povratku iz zadruge tom prilikom Veljko u njegov prtljažnik stavio neku kovertu za koju je pretpostavio da su u njoj novčana sredstava jer nisu za bez veze išli u Županju nakon 10 dana od onog prvog puta. On da novce nije vidio. Nadalje, da može reći da kad su došli na aerodrom da su u autu

ostali on i Petar, a Veljko je iz prtljagnika izvadio tu kovertu-kesu i žurio je da to odnese Denisu koji je imao let, i vratio se do auta bez ičega. On da tada nije pitao što je bilo, to su bili njihovi poslovi, da su se oni čak suzdržavali pred njim pričati, on da je samo bio vozač u ta dva navrata. Kada ga se pita, iskazuje da ne zna tko je Ante Radišić po imenu i prezimenu. Na poseban upit punomoćnice tužitelja, svjedok je iskazao: nakon aerodroma, on da je otišao u stan u Zagrebu kod svoje djece, no zaista se zbog proteka vremena, ne može sjetiti gdje je tom prilikom ostavio Veljka.

9. Tužitelj, saslušan kao stranka ovog postupka, u svom iskazu navodi kako ostaje kod tužbe, postavljenog tužbenog zahtjeva i svih navoda iznesenih tijekom postupka. Nadalje, navodi da mu tuženik duguje utuženi iznos temeljem toga što je on od mene tražio garanciju zemljišta, tražio je da mu pomogne. Naime, oni da su bili dobri poznanici i ranije u poslovnim odnosima, te je ovo što navodi bilo u 2015. godini, kada ga je Veljko zamolio da mu pomogne jer mu treba novac od 80.000,00 EUR, za koje mu je rekao da će mu vratiti, te mu je on vjerovao jer je ranije odnos bio korektan, pa je odlučio da će mu pomoći te da će svoje zemljište u Resniku u Zagrebu dati kao garanciju, međutim dodatno su mu "uvalili" uz to još da bude jamac platac i dao je i mjenicu. Kada ga se pita tko to oni, iskazuje da misli na Veljka i Štedno Kreditnu zadrugu. Pojašnjava da mu je engleski prvi jezik, te da malo slabije koristi stručne termine na hrvatskom. Nadalje, da može reći da je u Županji kod Javnog bilježnika kao jamac platac potpisao Ugovor o kreditu, te su nazočni bili Ivan Matak, Petar Kurtović, on i Veljko Bubić, te je Ugovor potpisao sa Zadrugom. Kada ga se pita tko je Ante Radišić, iskazuje da je to čovjek kojeg su oni, misli na Veljka i Kurtovića, pronašli da bude nositelj kredita, kao korisnik, te je on tog čovjeka vidio tada na potpisu, prvi i posljednji put. Tada da je bilo dogovoreno da će se kredit zatvoriti u roku od 15 dana, te će se brisati garancija sa ovog njegovog zemljišta. Međutim, kredit da nije bio plaćan uopće, te je došlo do ovrhe, zbog čega je on "gasio požar" te je isplatio iznos od 30.000,00 HRK koliko su ukupno iznosile rate u prvoj godini. On da je nakon toga kontaktirao Veljka, te su se čak našli na Trgu u Zagrebu, kojom prilikom mu je on rekao zašto je uopće plaćao tih 30.000,00 HRK, a nakon toga opet i dalje ništa nije bilo plaćeno, te ga je i zvao i pisao poruke, nije se javljao. Kada ga se pita za Izjave koje su ovjerene i priložene spisu, nakon što vrši uvid u l.s. 109-111, iskazuje da su to Izjave koje nemaju veze s ovim kreditom i dane su puno ranije, te se ne odnose na predmetno dugovanje. Tako, da je nakon saznao da je tuženik završio u zatvoru, kredit da nije otplaćen, te je, obzirom da mu je prijetilo to da mu uzmu i stan u kojem živi, isplatio sve banci, odnosno pokrio čitav kredit s kamatama. Želi reći da je to isplatio tako što je prodao zemlju koju je spomenuo da je prvotno dao u garanciju. Na poseban upit svoje punomoćnice, tužitelj je iskazao: da mu se u tuženik jedan period, a nakon što je došlo do neplaćanja kredita, javljao na telefonske pozive, te mu je obećavao da će to biti riješeno, da će se on dogovoriti s Kreditnom Zadrugom, da pričeka malo i tako druga obećanja; da ga je Kreditna Zadruga kontaktirala zbog neplaćanja i slala opomene, a da im je on govorio da kontaktiraju Veljka Bubića, jer su s njim to i dogovarali, te da je on samo bio garancija; da je kada je dobio prijedlog za ovrhu telefonom zvao tuženika, no u to vrijeme mu se više nije javljao na pozive, kasnije je saznao da je u to vrijeme bio u zatvoru; nakon što je dobio prijedlog za ovrhu, da je kontaktirao svoju punomoćnicu da stupi u kontakt sa Kreditnom Zadrugom, te je ona rješavala

postupak s punomoćnikom tuženika kojeg je imao u ovršnom postupku, te je godinu ipo dana pokušavala to razriješiti dok se nisu dogovorili, odnosno uspjeli prodati zemlju koju je naveo, te isplatiti Zadrugu. Na poseban upit punomoćnika tuženika, tužitelj je iskazao: da je tuženik bio prisutan kad je potpisivao Ugovor o kreditu; da su tada tamo još bili čovjek iz Kreditne Zadruge, misli da je prezime Barešić, te je možda bio nazočan i Petar Kurtović; da je kredit glasio na Antu Radišića; da mu je bilo čudno da kredit glasi na treću osobu, ali da su oni njemu rekli da moraju uzeti čovjeka koji je iz te regije, dakle iz Županje, te su našli tog Radišića; da nije nikad podnio kaznene prijave protiv tuženika, da on samo želi svoje novce.

9.1. Tuženik u svom stranačkom iskazu navodi kako ostaje kod svog odgovora na tužbu i svih navoda iznesenih u tijeku postupka. Naime, da je točno da su on i Dennis bili dobri prijatelji, te je ovom događaju, prethodio događaj u kojem je on njemu napravio uslugu, jer je potpisao Izjavu da je on njemu posudio veliki iznos novca od nekih 400.000,00 dolara, a odmah on Izjavu potom da mu ih je vratio, kako bi nešto opravdao kod oca, te je čak zbog tog bio pozvan na krimpoliciju, te se dugo vremena Dennis ispričavao zbog toga. Tako, nakon nekog vremena, njemu da je trebalo nešto novca, a Dennisu da je trebalo nešto novca, te su se jednom prilikom u Zagrebu susreli, te razgovarali, nisu bili u mogućnosti ići u banku i dizati kredite, pa su našli opciju ovoga u Županji. Tako, u razgovoru sa Petrom Kurtovićem, on i Dennis da su dobili informaciju da on ima čovjeka u Štedno Kreditnoj Zadrugi Jamstvo u Županji koji se zove Barešić, te da će on pronaći čovjeka, te se tada spomenulo ime Ante Radišića, te su mu rekli da je korektan i da on jamči za njega, da će taj Radišić preuzeti kredit na svoje ime, ali da on i Dennis odrade logistiku. Nakon par dana da sjedaju u auto Modrić, Kurtović i on, te odlaze u Županju, prvi puta, i upoznaju Radišića, te s njim idu u Zadrugu, te tamo upoznaju i Barešića. Uzimaju dokumentaciju, vraćaju se u Zagreb, te shvaćaju da im treba hipoteka za kredit. On nakon toga razgovara sa Dennisom i on mu kaže da ima zemljište i da će isto dati pod hipoteku. Kada ga se pita, iskazuje da on i Dennis tada uopće ne razgovaraju o tome tko što dobiva od kredita. Nakon toga, koji dan nakon što vade papire, odlaze ponovno u Županju i to on, Dennis, Kurtović i Modrić. Tada, kod javnog bilježnika odlaze Dennis, Radišić i Barešić, sve se potpisuje, te on nije bio kod Javnog bilježnika kao ni Kurtović ni Modrić. Nakon potpisa odlaze za Zagreb, te znaju da je sutra isplata kredita, i to Radišiću jer je on korisnik kredita. Po dogovoru između njega, Dennisa i Radišića, njegova uloga je da ide po novac sutra ujutro, opet u Županju. Odlazi sa Kurtovićem i Modrićem u Županju po novce, te preuzima ostatak novca od kredita jer je Zadruga zadržala iznos od oko preko 200.000,00 HRK, a dio je dan i Radišiću za uslugu. Dennis s njima ne ide jer se sprema za put u Kanadu. Tako, on po povratku iz Županje sa preuzetim novcima odlazi na aerodrom u Zagrebu, te Dennisu predaje novac, ne može točno se sjetiti koliko, mislim 7-8.000,00 EUR, odnosno točno koliko je tražio, te ostatak zadržava sebi, te se sjeća da je Dennis rekao da bi to trebao biti "revanš" iz one ranije usluge što je sve proživio. Kada ga se pita iskazuje da zna da kredit nije plaćan, zvao ga je i Kurtović, i Dennis, dogovor je bio takav, po njemu je Dennis trebao isplatiti kredit, tako su se dogovorili upravo iz one ranije usluge. Zbog ovog Ugovora bila je ovrha na njegovom računu, od 4.000.000,00 HRK, pa je on kontaktirao tadašnjeg odvjetnika tužitelja, rekao da će tužiti njega i Dennisa jer da ima Potvrdu da je to vratio, te je sutra dan

maknuta ovrha i taj odvjetnik mu se ispričao. Na poseban upit punomoćnice tužitelja, tuženik je iskazao: da nakon što mu se predočava Rješenje ODO Rijeka, broj KP-DO-173/2020 od 19. ožujka 2020. na strani 4, može reći da nikad nije bio u Rijeci, niti davao Izjave pred Državnim odvjetništvom, bio je na krimpoliciji u Zadru, vezano za onaj raniji slučaj o kojem je uvodno iskazao u svom iskazu, vezano za dug od 400.000,00 EUR; da nije točno ovo što se navodi u Rješenju o odbacivanju kaznene prijave na listu 4; da on ne priznaje ovo napisano po Državnom odvjetništvu u ranije navedenom Rješenju; da ne postoji svjedok koji bi potvrdio njegov navod u iskazu da bi Dennis njemu oprostio dug od 70.000,00 EUR i da bi vraćao kredit, da su oni bili sami, te da on nije nikad rekao da je Dennis rekao da bi mu oprostio dug, već je rekao da je ovo kontra usluga za onu prvu koju je naveo da je on učinio njemu.

10. Prvenstveno se ističe, a obzirom da tužitelj od tuženika zahtjeva isplatu iznosa od 870.000 kuna odnosno 115.000,00 EUR sa zakonskom zateznom kamatom počev od 29.3.2022. pa do isplate, da je odredbom čl. 186. ZPP-a propisano da će sud po tužbi postupiti i kad tužitelj nije naveo pravnu osnovu tužbenog zahtjeva, a ako je tužitelj pravnu osnovu naveo, sud nije za nju vezan, iz čega proizlazi da sud može odlučivati o zahtjevu na temelju drugih pravnih osnova koje proizlaze iz činjenica i dokaza iznesenih u postupku, pod uvjetom da su strankama omogućene mogućnosti izjašnjavanja o tim činjenicama i dokazima (čl. 7. i 114. ZPP), slijedom čega ovaj Sud drži kako tužitelj zahtjeva isplatu predmetnog novčanog iznosa koji je u ranije navedenoj toč. 7.5. ovog obrazloženja utvrđen kao iznos naveden u Izvansudskoj nagodbi od 7. ožujka 2022. ovjerenoj po Javnom bilježniku Željki Maroslavac iz Zagreba pod poslovnim brojem OV-4840/2022 istog dana, koji iznos je Ribnjak Jasinje d.o.o. uplatila na račun Kreditne unije Jamstva, Županja, radi podmirenja svih tražbina koje je Kreditna unija Jamstvo imala u odnosu na Ugovor broj 2811062874 o nenamjenskom kreditu uz beskametni depozit ovjeren po Javnom bilježniku Mladenu Kaluđeru iz Županje pod brojem OV-3414/15 dana 5. svibnja 2015., a koji iznos on nije primio na ime ugovorene kupoprodajne cijene za nekretnine oznake kat. čest. 1038 i kat. čest. 1039, upisane u zk. ul. 107978 k.o. Resnik, koje je založio kao jamac/platac potpisivanjem ranije navedenog Ugovora o nenamjenskom kreditu, slijedom čega drži da bi upravo navedeni iznos tuženik trebao vratiti njemu.

10.1. Tako, ističe se da je odredbom čl. 20. Zakona o obveznim odnosima (Nar. Nov. broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 – dalje ZOO) propisano da obveze nastaju na osnovi pravnih poslova, prouzročenjem štete, stjecanjem bez osnove, poslovodstvom bez naloga, javnim obećanjem nagrade i izdavanjem vrijednosnih papira, dok je odredbom čl. 9. propisano da je sudionik u obveznom odnosu dužan ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje.

10.2. Također, ističe se da je odredbom čl. 219. st. 1. ZPP, propisano da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika, dok je odredbom čl. 221.a ZPP određeno da ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

11. Stoga, budući da je tužitelj nesporno upoznat sa prigovorom tuženika o nepostojanju pravne osnove za povrat traženog iznosa, te da se negativne činjenice ne dokazuju, već je stranka koja je tijekom postupka iznijela tvrdnju o postojanju neke činjenice na kojoj zasniva svoje pravo ili prigovor, dužna predložiti dokaze kojim želi dokazati postojanje te činjenice, to ovaj Sud drži da je upravo tužitelj bio dužan dokazati na nedvojben način da bi obveznik podmirenja utužene tražbine bio upravo tuženik, a temeljem zasnovanog obvezno pravnog odnosa među strankama, odnosno temeljem bilo koje druge pravne osnove određene ranije navedenom odredbom čl. 20. ZOO-a.

12. Tako, po provedenom postupku ovaj Sud nije našao dokazanim, kako uvidom u materijalnu dokumentaciju priloženu spisu, tako i kroz dokaz saslušanja svjedoka, osnovanost tužiteljevog potraživanja. Naime, nedvojbeno je utvrđeno da tuženik nije ugovorna strana predmetnog Ugovora broj 2811062874 o nenamjenskom kreditu uz beskamatni depozit ovjeren po Javnom bilježniku Mladenu Kaluđeru iz Županje pod brojem OV-3414/15 dana 5. svibnja 2015., niti kao korisnik kredita, niti kao jamac platac odnosno založni dužnik, kao niti da je protiv njega pokrenut postupak prisilne naplate tražbine kreditora koji se vodio pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem Ovr-3250/2019, kao niti da je bio ugovorna strana kao potpisnik zaključene Izvansudske nagodbe od 7. ožujka 2022. ovjerene po Javnom bilježniku Željki Maroslavac iz Zagreba pod poslovnim brojem OV-4840/2022 istog dana, a kojom je između ostalog ugovoreno da tužitelj s trećom osobom dogovara prodaju založenih nekretnina, na što vjerovnik pristaje, radi čega da se navedena ovrha obustavlja. Tako, tužitelj i tuženik, prije zaključenja predmetnog Ugovora broj 2811062874 o nenamjenskom kreditu uz beskamatni depozit, možda i jesu bili u nekakvom pravnom odnosu, te možda i jesu podijelili novac dobiven iz kredita odobrenog od strane Kreditne unije Jamstvo Županja, međutim iz nijednog dokaza provedenog u ovom postupku ovaj Sud ne nalazi utvrđenim i dokazanim da bi se tuženik obvezao tužitelju na povrat ikakvog novca, a kamoli utuženog iznosa. Naime, oba saslušana svjedoka, nemaju neposrednih saznanja o postojanju obveze tuženika prema tužitelju, vraćanju ikakvog novčanog iznosa i/ili o ikakvim dogovorima između stranaka nastalih temeljem podizanja predmetnog kredita, odnosno davanja u zalog nekretnina u vlasništvu tužitelja, dok, a kako je ranije navedeno, iz materijalne dokumentacije navedeno također na proizlazi.

13. Shodno navedenim zakonskim odredbama, te na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, i na temelju rezultata cjelokupnog dokaznog postupka, ovaj Sud drži kako u konkretnom slučaju tužitelj nije dokazao postojanje ikakvog obveznopravnog odnosa između stranaka iz kojeg bi proizlazila obveza tuženika na povrat utuženog iznosa, a niti je dokazao postojanje ikakve druge pravne osnove koja bi opravdala zahtijevanu isplatu, slijedom čega je odbijen u cijelosti kao neosnovan njegov tužbeni zahtjev, te je odlučeno kao u izreci ove presude.

14. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP, a u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Nar. nov. br: 138/23), slijedom čega su tuženiku, kao stranci koja je u cijelosti uspjela u ovom

postupku, priznati zatraženi troškovi parničnog postupka na ime zastupanja po punomoćniku – odvjetniku i to trošak sastava podneska od 17.6.2026. – 866 bodova (Tbr. 8.t.1.), te trošak zastupanja na ročištima dana 27.11.2025., 10.7.2026. i 24.9.2026. – svaki po 866 bodova (Tbr. 9.t.1.), što uz vrijednost boda od 2,00 EUR, uvećano za pripadajući PDV, ukupno iznosi 8.660,00 EUR, dok je preko dosuđenog iznosa zahtjev tuženika za naknadnom parničnog troška, sukladno odredbi čl. 155. st. 1. ZPP, odbijen kao neosnovan, a koji se odnosi na zatraženi trošak pristupa na ročište radi objave presude, slijedom čega je odlučeno kao u točki II. izreke ove Presude.

Zadar, 29. listopada 2026.

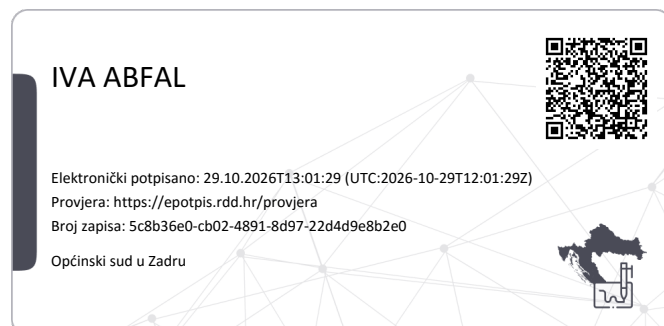
S u t k i n j a
Iva Abfal

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od petnaest (15) dana. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano u 3 (tri) istovjetna primjerka, a o istoj odlučuje sud drugog stupnja.

DNA:

1. Tužitelju po pun.,
2. Tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088f-62192**

Kontrolni broj: **0bbc5-bc930-57087**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.